

[Nathalie Lind]

ning for, at i hvert fald vi kan tage positiv stilling til dette lovforslag. Det er bl.a. dette, at man siger, at indtil videre – indtil videre – behandler forbrugerklagenævnene forbrugersager, og det nævnes, at der ud over beløbsgrænsen på de 10.000 kr. også eventuelt indruges andre områder under forbrugerklagenævnene. Det sidste har jeg kunnet læse mig til i industriministerens lovforslag. Men dette kan jeg ikke læse mig til nogen steder, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvad tanken er på dette område. Jeg har hørt rygter om, at der er ønsker fremme om, ja, vel endda afgivet udtalelser, ikke fra justitsministerens side, men fra regeringens side, om, at vi skal op på en væsentlig højere grænse i forbrugersager. Hvordan skal der så forholdes med hensyn til det lovforslag, vi står med her? Er det meningen, at småsagsbehandlingen skal følge beløbsgrænsen for forbrugersager, eller skal vi have to forskellige grænser?

Jeg har et andet principielt hovedspørgsmål, det er naturligt, og det er jo egentlig det vigtigste. Det er spørgsmålet: skal vi tilstræbe klagenævnsbehandling eller domstolsbehandling? Og her vil jeg da gerne sige, at uden for forbrugersager tror jeg at domstolsbehandling i mange tilfælde er det rigtige.

Min taletid er begrænset, men det, jeg vil henvise til, er, synes jeg, en vældig klar og god argumentation fra retsplejerådet på side 14 i betænkningen, der ligger til grund for lovforslaget, at en centraliseret klagebehandling giver i ensartede sager mulighed for en billig afgørelsesform efter ensartede retningslinjer, men – og det er det, jeg lægger vægt på – klagenævnsbehandling har derimod ikke særlige fordele fremfor domstolsbehandling, ud over statens varetagelse af omkostningsbyrden, i sager, hvis faktiske omstændigheder er komplicerede eller uoverskuelige, eller hvis afgørelse beror på et vanskeligt juridisk skøn. Og så tilføjes det: Det tjener alles, både forbrugernes og de næringsdrivendes, interesser bedst, at sådanne sager behandles af domstolene, der er indrettet til afgørelse af tvister. Det er altså mit udgangspunkt i sagen.

Men så kommer det andet: hvordan skal en sådan småsags proces indrettes? Jeg har nævnt spørgsmålet om grænsen. Og dér er jeg ikke nær så sikker. Jeg kan jo ikke gennemgå lovforslagets indhold i detaljer, men

jeg synes, at blot de høringssvar, der er kommet, og også den skriftlige henvendelse, vi har fået fra Retshjælpen, Københavns Retshjælp, i går eller i dag, rejser en række spørgsmål. Naturligvis er et af hovedspørgsmålene: er dommernes habilitet, uafhængighed, tilstrækkelig sikret, når de også har en mere aktiv procesledelse som opgave?

Et andet spørgsmål er: er det rigtigt, og jeg forstår godt den økonomiske side af sagen, men hvis jeg skal se på, hvad der giver det bedste resultat for den enkelte, er det så rigtigt, at der ikke som hidtil efter en vurdering og efter økonomiske kriterier skal beskikkes advokat i sagerne? Jeg ved godt, der er en mulighed, men den er jo stillet op som et undtagelsestilfælde.

Altså jeg slutter med at sige: vi er parate til at diskutere det ud fra udgangspunktet, som jeg har nævnt, med domstolsbehandling i sager, der ikke er ensartede og helt enkle. Og da kan jeg jo ikke sige, at det stemmer helt med det udgangspunkt, at der nu også skal foretages juridiske afgørelser i forbrugerklagenævnet, men så er jeg i den anden lovgivning. Men vi er tvivlende, og vi ønsker en grundig udvalgsbehandling, vi ønsker grundige debatter om, hvorvidt det, der her er påtænkt, er den rette vej at gå.

Hagen Hagensen (KF):

Først må jeg komme med et lille suk: det er i og for sig beklageligt, at vi oftere og i stumper skal til at ændre på retsplejeloven. I gamle dage var retsplejeloven en retsplejelov; nu er den stykket sammen, så selv hvis man når en udgave fra året før, skal man alligevel se, om der ikke er kommet noget nyt til. Der bliver lavet om på tingene. Det gør det ikke særlig nemt for dem, der skal have med retspleje at gøre, og det gør det heller ikke udpræget nemt for borgerne, der også skal gøre brug af retsplejeloven.

Lovforslaget her går ud på at ville tilsikre borgerne en enklere, en hurtigere og en billigere afgørelse af deres retstvister i de såkaldte småsager. Det er jeg enig i er en god idé. Men når dette er sagt, vil jeg gerne sige, at jeg er ikke helt sikker på, om forslaget på den måde, det er udformet, virkelig også når det, som det gerne skulle, nemlig at det bliver enklere, hurtigere og billigere at opnå sin ret.